

АТОМНИК України

№2 (1049) 14 січня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ АТОМНИКІВ

Автоматизація системи охорони здоров'я як елемент безпеки ВП ЮУАЕС

На Южно-Українській АЕС намагаються зберегти довголіття працівників і роблять це на системній основі. Персонал є одним з основних виробничих ресурсів. Ефективність трудової діяльності кожного працівника та якість роботи залежать від стану його здоров'я, тож його охорона є важливим елементом системи управління безпеки та соціального захисту атомників.

Аби ефективно здійснювати моніторинг, аналізувати та планувати подальші дії, ще 10 років тому відділ охорони здоров'я (ВОЗ) разом зі службою інформаційних технологій ВП ЮУАЕС розпочав процес діджиталізації. Система автоматизованого обліку, контролю та підготовки звітності регулярно оновлюється, з'являються нові модулі згідно з вимогами часу.

Зокрема, автоматизовано звітність щодо результатів медоглядів, які прив'язані до карти умов праці, а також атестації робочих місць. «Завдяки цифровій системі втрачено всі шкідливі та небезпечні виробничі фактори на кожному робочому місці. За результатами періодичних медоглядів під час оцінки стану здоров'я кожного працівника приймається рішення про придатність до роботи», — зазначає начальник відділу охорони здоров'я Галина Хмільська. Аналогічний модуль є і для аналізу захворюваності персоналу ВП ЮУАЕС. За словами фахівців ВОЗ, усі листки непрацездатності йдуть з кодуваннями, що дає змогу оцінити показники та отримати реальну картину в динаміці: хто і на що хворіє, для якого віку характерні певні захворювання (наприклад, серцево-судинні чи онкологічні), а також дізнатися, чи відбувається зростання кількості патологій.

У автоматизованій системі охорони здоров'я також є модулі для звітності щодо путівок, функціональної підготовки персоналу в оздоровчо-реабілітаційному комплексі «Іскра».

Уже два роки як працює блок з медичного страхування. Реєстри у цифровій формі допомагають не тільки оцінити ефективність системи

медичного страхування, а й визначити пріоритети атомників, відсоток застрахованих у кожному підрозділі. Зокрема, на 2021 рік про поліси подбали понад 95% персоналу підприємства.

У зв'язку з коронавірусною пандемією фахівцям відділу охорони здоров'я було поставлено завдання забезпечити якісний моніторинг захворюваності на підприємстві. «Спочатку звітність щодо хворих на коронавірусну інфекцію для аналізу та корегування подальших дій вели вручну. Було важко, — каже Галина Хмільська. — Завдячуючи спільній оперативній роботі фахівців СІТ та ВОЗ у нас з'явився новий модуль. Тепер усі бази даних щодо захворювання на COVID-19 теж у цифровому форматі. Ми можемо швидко проаналізувати статистику та вказати кількість хворих на певну дату, де вони лікуються, скільки працівників одужало».

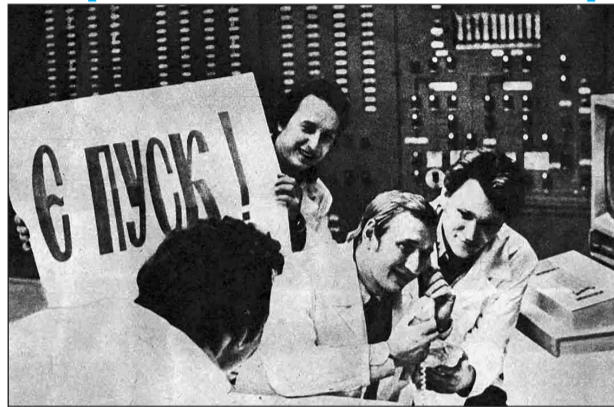
За словами фахівців ВОЗ, це допомагає прогнозувати подальшу динаміку і вчасно корегувати карантинні та протиепідемічні заходи на підприємстві. Ми можемо визначити та своєчасно ізолювати контактних осіб, а отже, стримати розповсюдження захворювання через виробничі контакти.

Автоматизовану систему охорони здоров'я у ВП ЮУАЕС планують модернізувати й надалі. Зокрема, за підтримки профкому підприємства цього року хочуть розпочати тестування персоналу на антитіла до COVID-19, тож у модулі «Коронавірус» має з'явитися ще один фільтр. Це дасть змогу дізнатися, скільки працівників уже перенесли захворювання та здобули імунітет.

Анастасія ЧАБАНЮК

АТОМНІ ЮВІЛЕЇ. ПОДІЇ І ЛЮДИ

Енергоблок №1 РАЕС: 40 років безпечної експлуатації

Наприкінці минулого року сталася непересічна подія у житті Рівненської АЕС. 40 років тому 19 грудня реактор енергоблока №1 Рівненської АЕС було успішно виведено на мінімальний контрольований рівень потужності, а вже через три дні, 22 грудня, енергоблок було підключено до енергомережі, що дало старт цілій епосі — епосі «мирного атома» на Поліссі. Так почалася експлуатація Рівненської (тоді Західно-Української) атомної електростанції.

Наша сучасність — це ланцюг подій, що переплітається історією минулого і веде до сьогодення. Побудова важливого промислового об'єкта стала справжнім поштовхом до розквіту сільськогосподарського регіону. Подія 1980 року запустила потужний механізм виробництва екологічно чистої енергії, частка якої сьогодні становить понад 12% від загальної енергогенерації в країні. Це вагомий вклад у загальний рахунок у боротьбі проти кліматичних змін та соціально-економічний розвиток українського суспільства.

40 років безпечної та надійної експлуатації електростанції — це більш як 14 тисяч днів, за які вироблено понад 520 млрд кВт-год. електроенергії. На початку грудня 2020 року підприємство виконало річне планове завдання з виробництва електроенергії, а енергоблок-ювіляр успішно пройшов переоцінку безпеки й отримав право на подальшу експлуатацію до 2030 року. Поточна робота чи чергові досягнення, у будь-якому разі, це вже стало частиною великої історії польського енерговелета.

Рівненська АЕС стрімко розвивається, а водночас збільшується кількість досягнень колективу. На рахунок підприємства багато подій характеризуються словами «перша». Тут активно впроваджуються кращі світові досвіди, а також є безліч напрацювань, що стали прикладом для запозичення іншими. Вочевидь, що кожен, чия біографія переплелася з життям підприємства, скаже, що РАЕС — це не просто обов'язок, це професіоналізм, відповідальність, єдина команда.

Колектив підприємства впевнено вибудовує своє майбутнє. На 20 років продовжено терміни експлуатації енергоблоків №1, №2, №3, реалізовано підвищення рівнів потужності енергоблоків-«мільйонників». І хоча 2020 рік був для всіх непростим, проте на підприємстві продовжували реалізовуватись різноманітні проекти, а атомники віднаходили нові формати роботи. Наразі активно ведеться діджиталізація багатьох виробничих процесів; впроваджуються технології Holtec для поводження з відпрацьованим ядерним паливом; модернізується та вдосконалюється обладнання; зведено унікальний для країни технічний центр автоматизованих дистанційних засобів контролю металу. У перспективі — будівництво енергоблока №5, а також перших в Україні інформаційно-обчислювальних дата-центрів.

Сьогодні Рівненська АЕС є надійним соціальним партнером громади, а також потужним фінансовим донором області та міста. Завдяки продуктивному симбіозу з електростанцією її місто-супутник стало туристичним, культурним, екологічним, спортивним, освітнім центром Полісся.

Юлія КУЛАЄВА

Людина відображається у своїх вчинках

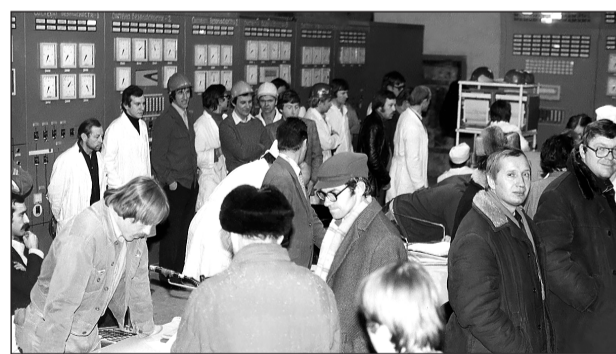
З нагоди 40-річчя пуску енергоблока №1 та початку експлуатації Рівненської АЕС — інтерв'ю із заступником головного інженера з експлуатації блоків №1, №2 Ігорем МОГИЛОЮ.

— Ігорю Анатолійовичу, Ви безпосередній учасник тих подій. Працюєте на станції уже понад 40 років. Розкажіть, якою була Ваша дорога в атомну енергетику і власне на РАЕС. І чому саме з Рівненською станцією ви вирішили, зрештою, пов'язати своє життя?

— Мое дитинство і юність минули у Вірменії, у місті Ленінакан. Нині його назва Гюмрі, але це не має великого значення. Там я закінчив школу. Мої знайомі, хто не вступив до вишу, йшли в армію. Хтось влаштувався після армії на роботу, хтось залишався на утриманні батьків. Ну а вечорами вони незмінно і за будь-якої погоди випивали в альтанці, вихваляючись своїми подвигами в армії та на любовному фронті.

Така перспектива мене не приваблювала зовсім. Будучи хлопчиною, я уявляв, що десь є цікаве життя, повне пригод, подій. Потрібно лише спробувати вирватися з того середовища, в якому перебував: вступити до інституту, здобути престижну професію, знайти цікаву роботу. В останніх класах школи ця думка була зі мною постійно.

Вступати вирішив в Одесі: там жили всі близькі родичі моїх батьків. Вони порадили Одеський технологічний інститут ім. М. Ломоносова — теплофізичний факультет. Там була прекрасна спеціальність — атомні електростанції і установки. Пропозиція припала до душі. Навчання було цікавим. Ми були на практиці

на Костромській ТЕС, Нововоронезькій атомній електростанції, у Северодвінську (це Північний флот) за спеціальною навчання на військово-морській кафедрі, у Балаклаві (Чорноморський флот).

Після інституту в мене була можливість поїхати на Вірменську АЕС. Що я і зробив. Робота на Вірменській, навчання на Кольській, пуск, експлуатація — це окрема пісня. Вона частково описана у моїй книзі «Мецамола — Кузнецовськ».

На п'ятому році роботи на Вірменській станції мені стало працювати нецікаво. У той час в Україні будувалися Южно-Українська, Запорізька, Рівненська атомні електростанції. Зі своїм товаришем, на жаль, нині покійним, Тищенко Славою об'їхали майданчики. Мені сподобалася Рівненська АЕС.

Пропрацювавши п'ять років на Вірменській станції, я переконався, що реактор 230-ті (ті, які ми тут експлуатували) — це вже вчорашній день. Нові блоки, з іншою технологією, системами безпеки, будувалися на тих майданчиках, про які я сказав. Мені вони були

— Ви приїхали на РАЕС за декілька років до пуску енергоблока №1. Стали начальником зміни реакторного цеху. До того Ви вже обіймали таку посаду на Вірменській АЕС. Як здобутий досвід допоміг у перші роки роботи на РАЕС? Що входило до Ваших обов'язків у період до пуску блока у 1980-му?

— Зважаючи на те, що на Рівненській АЕС не було технологів зі станції подібного типу, в реакторному цеху тим паче, я взявся (цим просто ситуативно треба було займатися) курирувати монтаж обладнання першого контуру і паропроводів. Ця робота змусила досконало вивчити обладнання, оскільки без цього неможливо контролювати монтаж і приймати з монтажу обладнання.

Досі пам'ятаю всі заводські теки креслень, інструкцій з експлуатації ГЦН-317, парогенераторів, ДУ-500, компенсатора тиску, гідромостів тощо. Ми викликали конструкторів, бо неможливо було з тим зв'язком, що існував у 70-80-х роках, вирішувати технічні питання. Їздили самі на завод-виробники. Аналіз документації допоміг уникнути багатьох технічних колізій, попередити помилки монтажу, зекономити час і ресурси. Такий підхід у підсумку став хорошою школою для хлопців, які працювали в моїй групі і яким я допомагав у їхній роботі. Згодом усе це діло «вилізло» у перелік питань Могилі Ігоря Анатолійовича на іспитах з ПТЕ, що постійно поповнюється і знаходиться в реакторному цеху та в навчально-тренувальному центрі.

(Закінчення на 2-й стор.)

АТОМНІ НОВИНИ

Отримано ліцензію

Голова Держатомрегулювання — Головний державний інспектор з ядерної та радіаційної безпеки України Григорій Плячков вручив т.в.о. президента ДП НАЕК «Енергоатом» Петру Котіну ліцензію на експлуатацію ядерної установки енергоблока №5 ВП ЗАЕС, якою встановлено дату наступної періодичної переоцінки безпеки енергоблока — 27 травня 2030 року.

Голова ДІЯРУ підписав і завірив печаткою документ у присутності очільника Компанії Петра Котіна, директора Департаменту з питань безпеки ядерних установок Держатомрегулювання Бориса Столярчука та головного інженера Запорізької АЕС Ігоря Мурашова.

4 січня колегія Держатомрегулювання визнала обґрунтованою можливість безпечної експлуатації енергоблока №5 Запорізької АЕС на визначених у проекті рівнях потужності до 27 травня 2030 року.

ІНФОРМУЄ ДАЗВ

Відзначено прогрес

реалізації проектів на промисловому майданчику Чорнобильської АЕС

Під час онлайн-засідання Асамблеї представники Європейського банку реконструкції та розвитку і української делегації поінформували країни-донори Рахунка ядерної безпеки про стан реалізації міжнародних проектів на промисловому майданчику ЧАЕС, а саме: сховища відпрацьованого ядерного палива «сухого» типу (СВЯП-2) та заводу з переробки рідких радіоактивних відходів.

Українську делегацію очолює Міністр захисту довкілля та природних ресурсів Роман Абрамовський. Також участь у заході взяли Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Сергій Калашник, Голова Державної інспекції ядерного регулювання України Григорій Плачков, в. о. генерального директора ДСП «Чорнобильська АЕС» Володимир Песков та інші представники урядової делегації.

Роман Абрамовський зазначив, що Україна зацікавлена в успішній реалізації проекту СВЯП-2, завершенні «гарячих» випробувань у визначені строки і докладі для цього максимум зусиль. Цей об'єкт дає змогу розпочати перевезення відпрацьованого ядерного палива зі СВЯП-1 до СВЯП-2 та забезпечити його довготривале та безпечне зберігання. Початок «гарячих» випробувань за проектом СВЯП-2 — це велика перемога на шляху до ядерної та радіаційної безпеки України.

Також донорів було поінформовано про успішну експлуатацію заводу з переробки рідких радіоактивних відходів, який також було побудовано за рахунок донорів Рахунка ядерної безпеки, яким керує Європейський банк реконструкції та розвитку.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Генеральна безвідповідальність

Напередодні Нового року я отримав відповідь з Міністерства соціальної політики на моє звернення до урядової гарячої лінії щодо затягування виконання Кабінетом Міністрів України пункту 3.36 Генеральної угоди на 2019–2021 роки про розробку змін до чинного законодавства. Вчоргове мене обурило відповідь цієї поважної державної інституції. Замість того, щоб дати чітку відповідь про причини невиконання угоди, Генеральний директор Директорату розвитку соціального страхування та пенсійного забезпечення посилається на пандемію та економічну кризу: «Водночас із запровадженням з березня 2020 року вимушених безпрецедентних заходів перешкоджання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19 економічна ситуація в країні значно дестабілізувалась. У поточному становищі пріоритетним завданням держави є подолання наслідків економічної кризи, що вимагає постійного реагування на потреби бізнесу, сприяння відновленню його економічної активності, зокрема, шляхом послаблення адміністративного тиску. За таких умов виникла необхідність пошуку

альтернативних джерел фінансування, необхідних для сплати єдиного внеску за осіб, позбавлених страхового стажу через несплату підприємствами єдиного внеску».

Добре, що автор цієї відповіді не посилався на глобальне світове потепління або на небувалі зміни клімату.

Знову хочу пояснити чиновникам КМУ, що Генеральна угода підписана Прем'єр-міністром України і є для урядовців наказом для виконання та не дає дозволу на її інше трактування. Завдання державних інституцій — виконати цей наказ у вказані строки. Державі необхідно виправити помилки Міністерства енергетики та Господарського суду, які допустили умисно чи неумисно дії, що призвели до порушення прав майже 500 колишніх працівників ДНВП «Цирконій».

Тепер — щодо терміну виконання угоди. Пунктом 3.36 вказано, що зміни до чинного законодавства необхідно розробити сторонам протягом півроку, тобто до кінця 2019 року. Тож послання високого чиновника на пандемію і економічну кризу є безвідповідальними та нікчемними.

Нагадаю, що борг ДНВП «Цирконій» зі сплати ЄСВ становить 11,6 млн грн.

Через цей борг колишнім працівникам підприємства не зараховується страховий пенсійний стаж з 2013 року по теперішній час. Зауваження щодо джерел покриття цих витрат (у разі прийняття змін до закону): джерелом покриття вказаних витрат можуть бути компенсаційні виплати деяким призначеним міністрам та державним службовцям (сума деяких компенсаційних виплат у разі перевищує вказаний борг). Іншим джерелом покриття витрат можуть бути кошти, що їх витрачає держава на утримання неефективних державних органів. Ще одним джерелом можуть бути витрати на утримання наглядових рад. Для зарахування страхового пенсійного стажу за наявності заборгованості із заробітної плати джерелом фінансування цих витрат можуть бути скасовані податки для легалізованого грального бізнесу, які, за підрахунками ініціаторів легалізації, могли б становити від 2-х до 4-х млрд грн. До цих джерел можна додати надходження від контрбанди, надходження від митниці та багата, багата інших.

Той, хто хоче щось зробити — шукає як зробити, а той, хто не хоче працювати — шукає причину.

В.Г. КИСЬОВ,
ветеран ДНВП «Цирконій»

АТОМНІ ЮВІЛЕЇ. ПОДІЇ І ЛЮДИ

Людина відображається у своїх вчинках

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

— Пригадайте, будь ласка, сам пуск: перші пускові операції, вихід на МКР, підключення до мережі. З численних спогадів, які знаходимо в книжках і статтях про той період, знаємо, що для багатьох то були справді хвилюючі й незабутні моменти. Що найбільше запам'яталося Вам?

— Річ у тім, що пускові операції, вихід на мінімальний контрольований рівень потужності, підключення до мережі — усі ці операції у Вірменії відбувалися десятиками і для мене вони були рутинними. Звичайно, вказані операції — це завершальний етап зусиль будівельників, монтажників, наладчиків, експлуатаційників. Але мені більше запам'яталося не «хвилюючі, незабутні моменти», як ви сказали, а колеги у ватниках, гумових чоботях, які, втомлені, у сиріх бетонних приміщеннях збирали технологічні схеми. Коли не управління, коли оперативний зв'язок відсутній і досліди виконувалися у змінні завдання. Коли холодно, мокро, втомлені збиралися у 240-му приміщенні на блоках №1, №2, різали шмат сала, розламували хліб, їли і знову розходилися на свої робочі місця. Оце запам'яталося більше.

До речі, мій товариш — майбутній головний інженер станції Андреев Євгеній, тоді мені якось сказав: «Горю, я й не уявляв собі, що станція складається із такої кількості труб, і всі вони потрібні!» (усміхається). А він був із Нововоронезької станції, працював там у фізлабораторії, у підсумку — контролюючим фізиком.

— У 33 роки, після 10 років оперативної роботи, Ви стали заступником головного інженера з експлуатації енергоблоків №1, №2. Надзвичайно відповідальна робота! Тоді, в середині 80-х, вам фактично довелося, якщо можна так сказати, формувати оперативну службу на Рівненській АЕС. Поділіться своїми принципами у роботі. Чого вимагаєте від підлеглих?

— Звичайно, на той час не було тренерів, спеціалістів-психологів, інструкторів. Була інша школа навчання. Треба сказати, що був тиск з боку силових структур. Існувала невелика різ-

ниця в оплаті праці інженера, який трудився в контрольованій зоні, та начальника зміни реакторного цеху.

Мені просто необхідно було підняти престиж працівників блочного цеху управління. Продемонструвати на станції переваги і перспективи для хлопців, які постійно розвиваються та щиро цікавляться роботою. Цих хлопців видно одразу. Декотрі, недалеко, не бачачи економічної вигоди, навіть демонстративно говорили, що немає сенсу вчитися, витрачати час і здоров'я.

Завжди дотримувався правила: оклади начальників змін мають бути однакові. Пояснював керівництву так: новий начальник зміни несе відповідальність таку саму, як і начальник зміни, який працює давно. Цим пояснюється все. Це додало ваги роботі начальника зміни блока, станції. Постійно на зборах я говорив про специфіку оперативної роботи, розуміючи, що тривала робота у зміні вимагає здорового способу життя, постійної праці над собою. Хлопці живуть за власним графіком, який відрізняється від сімейного. Тому давав особисте зобов'язання: якщо буде можливість переходу на денну роботу, то тільки сприятимуть цьому, не чинити жодних перепон. Андреев Євгеній, якому я дав таку обіцянку, не вірив у цю «благодійність».

Пам'ятаю, коли потрібно було доукомплектувати 3-й блок, я зібрав начальників зміни реакторного цеху і запропонував усім очочим перейти на цей блок. Тоді було зрозуміло, що станція належним чином не встигне підготувати потрібну кількість персоналу. На моє велике задоволення, знайшлося п'ять-шість спеціалістів, які виявили бажання пускати 3-й блок. Це говорило про настрій людей — великих професіоналів, які хотіли освоювати нові технології.

Хочу пояснити, що коли відправляв НЗС пускати блок №3, то на першому й другому блоках організував посаду начальника зміни блока. Він тоді був один на два блоки. (Згодом цю посаду було запроваджено на кожному блоці). У ті часи траплялися випадки, коли «у строю» залишалися тільки три начальники зміни. Був величезний дефіцит. Хлопці розуміли усю складність ситуації: не було випадків, пов'язаних з алкоголем, фіктивними «лікарняними» тощо.

У реакторному цеху були хвилювання. Довелося зібрати людей, поговорити відкрито, вгамувати демагогів. Так, поступово створюючи ядро персоналу реакторного і турбінного цехів, начальник зміни блока, я завжди надавав величезного значення думці колективу. У підсумку і на зміні, і між змінами обговорювалися кандидатури начальників змін, потім давалися рекомендації. Взагалі самоконтроль і контроль трудового колективу — велика справа. Так формувалась оперативна служба.

Повна відкритість, уникнення замовчування, порядність, обов'язковість — це лише частина того, що я вимагаю від підлеглих. Тепер доповіді, у тому числі й нічні, не починаються зі слів: «Шеф, усе пропало!» Ви уявіть собі психологічний стан людини, навіть з моїми досвідом і витримкою, коли їй о першій ночі телефонують, ударно «вражають» ситуацією і вимагають вказівок! Тому запровадив у практиці раптових нічних дзвінків: під час відхилень доповідь починається зі слів «На станції усе нормально» і далі по суті, при цьому — аналіз ситуації, трактування регламенту і пропозиції. Так значно легше вникнути в ситуацію й ухвалити правильне рішення. У разі серйозніших подій доповідь аналогічна, крім, на жаль, слів: «На станції усе нормально».

Уміння взяти на себе відповідальність, визнати свої помилки — це ті риси, які прищеплював персоналу. Думаю, вишло.

— Чи можна сказати, що після продовження терміну експлуатації у 2010 році на 20 років енергоблоків №1, №2 стали більш сучасними та безпечними? Що на них чекає у найближчому майбутньому?

— Блоки 1-й і 2-й після продовження терміну експлуатації справді стали більш сучасними і безпечними. Наявне підтвердження цього бачимо зараз, коли у зимовий період стоять блоки №3, №4 у планово-попереджувальних ремонтах. Блоки №1, №2 забезпечують тепlopостачання міста, постачання блоків №3, №4 паром для технологічних потреб, раніше — для виведення в ремонт, ніні — для забезпечення пускових робіт. Упевнений, що на ці блоки у найближчому майбутньому чекають роки безаварійної роботи.

— Ігорю Анатолійовичу, який Ваш секрет про-

фесійного успіху? Яке життєве кредо?

— Секрет професійного успіху — робота повинна подобатися, приносити задоволення, а це без щоденної рутинної праці про-

то неможливо. Як мені нещодавно сказав мій студентський товариш: «Горю, радий, коли ти чогось бажаєш, чогось хочеш». Це величезна удача, коли бажання збігаються з тим,

чим ти займаєшся. Людина відображається у своїх вчинках.

Розмовляла
Іванна БУРАКОВА
Фото Юлії КУЛАЄВОЇ
та з архіву

Дівчина з обкладинки

З 1994 року Надія Масюк (у дівочтві Федунець) працює у виконкомі Вараської міської ради. Прийшла головним спеціалістом відділу статистики, потім була заступником начальника відділу економіки, згодом — начальником цього відділу. Нині працює в канцелярії.

Саме у виконкомі ми й зустрілися з Надією Володимирівною, щоб записати коротке інтерв'ю. До того спілкувалися лише телефоном. Але як тільки пані Надія опуская маску, одразу впізнаю у ній ту саму «дівчину з обкладинки». Вона принесла з собою знамените фото. Це копія формату А3. Каже, що сам журнал уже давно передала у музейні фонди інформаційного центру «Полісся».

У моєї співрозмовниці тихий, мелодійний голос, слухати її приємно. Відчувається, що згадає про ті роки з теплотою.

«Я приїхала у Вараш (тоді ще Кузнецовськ) далекого 1977 року. Мені ще не було навіть 18-ти. Сама родом з Львівщини. Після школи хотіла вступити до Львівського університету ім. І. Франка — на біологічний факультет. Не пройшла за конкурсом. Тому подала документи у Добротвірське училище на спеціальність «контролер зварювальних робіт». Не хотілося марнувати час і сидіти без діла, — веде неквапливо розповідь Надія Масюк. — Під час навчання ми поїхали на виробничу практику. Спочатку у Прип'ять. Були дуже задоволені: там уже була цивілізація, містечко розвивалося, ще й недалеко від Києва. Планували залишитися. Але якраз у 1977 році пусkali перший енергоблок ЧАЕС. І, мабуть, через це нас усіх, кому ще не виповнилось 18 років, відправили на Рівненщину, де будувалася Західно-Українська АЕС. Чесно кажучи, їхали неохоче. Тут ще практично нічого не було, хіба що котловани. Перший блок тільки зводився, майже не було будинків. Ми жили в єдиному гуртожитку №3. Однак, озирнувшись назад, скажу: не шкоду, що саме так склалася доля. Навіть навпаки — дуже задоволена. У нас чудове місто, тут живуть прекрасні люди, зрештою — тут виростили мої діти. Найкраще, що могло б статися, сталося зі мною саме тут».

На будівництві РАЕС Надія Масюк приїхала у травні 1977 року. Вже у липні з відзнакою захистила диплом і влаштувалася на свою першу роботу — дефектоскопістом у Західноукраїнське монтажно-управління тресту «Південтеплоенергомонтаж» (ЮТЕМ). Згодом вступила спочатку у Рівненський «водник», а на третій курс перевелася в КПІ — Київський політехнічний інститут. З 1983-го працювала інженером виробничо-технічного відділу. У 1985 році молоду жінку обрали заступником голови об'єднаного комітету профспілки будівництва, куди входили всі будівельні організації.

Але мені, насамперед, цікаво дізнатися історію відомої світліни. «Викликав секретар парткому. Сказав, що будемо брати участь у мітингу і що нас фотографуватимуть. Але ми тоді з ним вже покійним Олександром Нендзинським із «Південтеплоенергомонтажу» навіть і не здогадувалися, хто і для чого нас фотографує, — зізнається пані Надія. —

Напередодні Дня енергетики 1980 року Надії Федунець щойно виповнився 21 рік. Тоді вона навіть уявляла собі не могла, що за якийсь місяць її обличчя стане відомим на всю республіку. Фото юної дефектоскопістки Західноукраїнського монтажно-управління тресту «Південтеплоенергомонтаж» прикрашало обкладинку першого випуску журналу «Україна» за 1981 рік, присвяченого пуску енергоблоку №1 Рівненської АЕС.

Сьогодні ця світлина відома чи не кожному мешканцю Вараша та за його межами.

Звісно, позували, дивилися в об'єктив. А про те, що потрапила в журнал, дізналася від колег на роботі, які принесли той номер. Це був справжній сюрприз. Тоді це дуже знаменитий був журнал. Кіоски «Союздруку» були буквально заставлені ним. Почувалися навіть трошки ніяково. Але, чесно кажучи, у ті часи здавалося, що так воно і має бути. У маленькому містечку всі й так одне одного знали, автографів нікого не просив (сміється), але батьки, звичайно, дуже пишалися. Чи вплинуло це якимось чином на мою подальшу долю? Мабуть, ні. Все йшло своїм шляхом. Але я рада, що саме так склалося життя».

Оскільки інтерв'ю з Надією Масюк записувалося напередодні Дня енергетики, то вона наголошує, що цей день завжди був святом у їхній сім'ї. Батьки працювали спочатку на будівництві Добротвірської ТЕС, потім Бурштинської. Святували завжди: «Дуже відповідальна робота в енергетиці, навіть благородна. Зараз без енергетики неможливо уявити життя. Тому хочу побажати людям цієї професії, насамперед, міцного здоров'я, особливо у нинішніх реаліях, мирного неба, щоб усі відчували себе надійно, впевнено в житті, щоб здійснювалися всі мрії, бажання, сподівання. Нехай процвітає ця галузь у нашій країні, нехай розвивається атомна енергетика і щоб праця енергетиків була належно оцінена».

Іванна БУРАКОВА

НА ЗАХИСТІ ЗАКОНОНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПІЛЧАН

І знову про «прогрес» у «Північному Поділлі»

Уже понад півтора року як спеціальну адміністрацію Національного природного парку «Північне Поділля», природоохоронної установи загальнодержавного значення, очолює Кийко А.О., та, за його словами, оновлено менеджмент в особі Лилика В.І. — заступника директора — головного природознавця, якого судом визнано винним у вчиненні корупційного правопорушення і притягнуто до адміністративної відповідальності згідно з ч. 1, 2 ст. 1727, та Ковбаси В.М. — провідного фахівця з кадрів, за сумісництвом провідного інженера з охорони праці.

Наша установа, за словами директора, почала стрімко «розвиватися» після семи років «застою». А «розвиток» цей за означенням період полягав у тому, що матеріально-технічна база НПП «Північне Поділля» залишилася на рівні 2019 року, до призначення на посаду Кийка А.О., відсутності проекту організації території установи — документа, за яким Парк має жити та розвиватися наступні десять років, та багато чого іншого.

Щодо проекту організації території слід зазначити, що цей документ «успішно» розробляється Інститутом екології Карпат НАН України вже протягом п'яти років та так і залишився незавершеним, з масою недоліків і був повернутий профільним Міністерством не затвердженим, для виправлення та доопрацювання. Хоча за згаданим документом, фактично, не те, що бракований «товар», а за його відсутності, установою в особі директора наприкінці 2019 року були витрачені бюджетні кошти в сумі 224 тис. грн. До того ж із цих 224 тис. грн Західним офісом Держаудитслужби України під час перевірки встановлено документально не підтверджених витрат у сумі 32,4 тис. грн. Проте директор установи не має жодних заперечень щодо надмірно використаних бюджетних коштів Парку в сумі 32,4 тис. грн на цілі, передбачені кошторисом Інституту екології Карпат на 2020 рік. Тобто за рахунок коштів НПП профінансовано діяльність іншої установи. Хоча ні правоохоронні органи, зокрема Бродівське ВП Золочівського ВП ГУ НП у Львівській області, ні профільне Міністерство чомусь не вбачають у таких діях правопорушення, а саме неефективне використання фінансових ресурсів установи при здійсненні закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти. Це один з багатьох прикладів «прогресивних» дій оновленого менеджменту установи.

Натомість усі зусилля оновленого менеджменту установи за вказаний період були спрямовані на «боротьбу» з працівниками, які з початку функціонування Парку доклали чимало зусиль для його становлення та на належному професійному рівні виконують свої посадові обов'язки, а не «побаження» директора. Ця «боротьба» проявилася у система-

тичному порушенні законодавства України про працю, про колективні договори та угоди, про професійні спілки та гарантії їх діяльності. Про що працівники установи неодноразово інформували і профільне Міністерство, правоохоронні та інші контролюючі органи. При цьому інформація, зазначена у зверненнях щодо порушення трудових прав працівників Парку, знайшла своє підтвердження під час проведення заходів контролю ГУ Держпраці у Львівській області. Зокрема встановлено таке:

1. Порушення вимог ч. 4 ст. 97 КЗпП України в частині прийняття директором Парку Кийком А.О. рішення в односторонньому порядку з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені колективним договором.
2. Порушення вимог ч. 1, 2 ст. 115 КЗпП України в частині недотримання строків виплати заробітної плати.
3. Порушення п. 4 ПКМУ №1078 в частині порушення вимог нараховування та виплати сум індексації заробітної плати працівників.
4. Порушення вимог ст. 29 КЗпП України в частині неозаявленості новоприйнятих працівників з правилами внутрішнього трудового розпорядку, непроведення інструктажів з охорони праці, виробничої санітарії, гігієни праці та протипожежної безпеки.
5. Порушення вимог ст. 31 КЗпП України щодо вимагання від працівника виконувати роботу, не передбачену трудовим договором.
6. Порушення вимог п. 1 ч. 1 ст. 36 КЗпП України щодо припинення трудового договору за угодою сторін, яке здійснюється без наявності згоди працівника і власника підприємства, установи, організації.
7. Порушення вимог ст. 71 КЗпП України в частині залучення працівників до роботи у вихідні дні без дозволу первинної профспілкової організації (уповноваженого представника трудового колективу).
8. Порушення вимог ч. 1 ст. 116 КЗпП України, а саме при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, не проводиться в день звільнення.
9. Порушення вимог ч. 1 ст. 117 КЗпП України, а саме при невиконанні

вими власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівнику сум у встановлені законодавством терміни, за відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація не виплачує працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

10. Порушення вимог ч. 1 ст. 47 КЗпП України, а саме в день звільнення власник або уповноважений ним орган не видає працівникові належним чином оформлену трудову книжку і не проводить з ним розрахунок в законодавчо встановлені строки.

11. Порушення вимог ч. 4 ст. 149 КЗпП України в частині неповідомлення працівника під розписку про оголошене дисциплінарне стягнення.

12. Непідписання директором Парку Кийком А.О. колективного договору, прийнятого загальними зборами трудового колективу ще в січні 2020 року.

За результатами проведених заходів контролю склалися акти, винеслися приписи про усунення виявлених порушень, які «оновлений прогресивний» менеджмент установи повністю ігнорує. Як наслідок, стосовно директора Парку складено протоколи про адміністративні правопорушення, за якими Бродівським районним судом Львівської області до директора установи застосовано адміністративні стягнення у вигляді усного зауваження та штрафу у сумі 510 грн. Крім того, стосовно директора Парку Кийка А.О. посадовими особами ГУ Держпраці у Львівській області двічі склалися протоколи про адміністративне правопорушення та винеслися постанови у справах про адміністративне правопорушення за ст. 188⁸ КУпАП, за якими директор НПП двічі притягнувся до адміністративної відповідальності у вигляді накладення штрафу у розмірі 901 грн. За невиконання приписів посадовими особами ГУ Держпраці у Львівській області винесено постанову про накладення штрафу на установу у розмірі 4723 грн.

Крім застосованих до директора установи Кийка А.О. адміністративних стягнень за низку виявлених правопорушень за матеріалами інспекційних відвідувань ГУ Держпраці у Львівській області Бродівським ВП Золочівського ВП ГУ НП у Львівській області розпочато досудове розслідування за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 172 Кримінального кодексу України, про що внесено відомості до

Єдиного реєстру досудових розслідувань. Проте дуже дивно видається позиція посадових осіб Бродівського відділення поліції, які вже понад рік проводять досудове розслідування в не такій уже складній справі. Після проведення ГУ Держпраці у Львівській області чергових заходів контролю у НПП «Північне Поділля» низку матеріалів, що можуть свідчити про вчинення директором Парку Кийком А.О. кримінальних правопорушень, відповідальність за які передбачена ст.ст. 172, 173 ККУ, скеровано до Бродівського ВП Золочівського ВП ГУ НП у Львівській області, за результатами розгляду яких вони долучені до вже відкритого кримінального провадження. Крім того, за створення перепон щодо укладання профспілками колективних договорів, угод та здійснення контролю за їх дотриманням матеріали ГУ Держпраці у Львівській області, що можуть свідчити про ознаки кримінального правопорушення, відповідальність за яке передбачена ст. 170 КК України, знову ж таки направлені до Бродівського ВП Золочівського ВП ГУ НП у Львівській області.

Нині у судах знаходяться три судових позови щодо визнання наказів директора НПП «Північне Поділля» Кийка А.О. про притягнення працівників установи до дисциплінарної відповідальності протиправними та про їх скасування. За одним таким позовом судом першої інстанції винесено рішення на користь працівника установи.

Ефективність діяльності «оновленого менеджменту» НПП проявилася і в тому, що згідно з постановою Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України у Львівській області про накладення адміністративного стягнення головного бухгалтера установи притягнуто до адміністративної відповідальності у вигляді накладення штрафу у сумі 170 грн, а Парк зобов'язали повернути до Фонду соціального страхування України неправомірно витрачені страхові кошти в сумі майже 3 тис. грн та застосувати до нього фінансові санкції у вигляді штрафу у сумі 1372,14 грн.

Ось такий «прогрес» у Парку, який, на жаль, нікому не вдається зупинити: ні правоохоронним органам, ні Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів України, до сфери управління якого він належить.

Сергій ТИМКЕВИЧ,
Голова первинної профспілкової організації Національного природного парку «Північне Поділля»

НОВОРІЧНИЙ «СЮРПРИЗ»
ВІД ВЛАДИ

ПРОФСПІЛКИ — ПРОТИ зростання цін і тарифів на послуги ЖКГ

З 1 січня ц.р. для населення зміняться тарифи на електроенергію, тепло, водопостачання та водовідведення, а також на природний газ.

Буде скасовано пільговий тариф на електроенергію. Відтепер усі платитимуть по 1,68 грн/кВт-год. — незалежно від споживання.

Таке рішення ухвалив Кабмін на засіданні 28 грудня 2020 року. У новому 2021 році населенню доведеться більше платити і за газ.

«Нафтогаз» підвищує вартість палива у своєму місячному тарифі на січень до 7,22 грн за кубометр. У грудні ціна становила 6,33 грн.

На загал середня вартість газу з урахуванням доставки становитиме не менше 8-9 гривень за кубометр.

Слід очікувати і на певне подорожчання вартості централізованого опалення.

У грудні 2020 року оптова ціна на природний газ для виробників теплової енергії, який постачає «Нафтогаз», зросла до 6103,1 грн за тисячу кубів з 5375,37 грн (без урахування ПДВ та витрат на транспортування газу магістральними і розподільними трубопроводами). Ця ціна вплине на вартість опалення у січні 2021 року.

Мешканців Києва у новому році чекає подорожчання холодної води. У середньому тариф збільшиться на 15-20%, до 14,74 грн за водопостачання та 12,61 грн за «куб» за водовідведення. Що стане мультиплікатором для інших регіонів країни. Вже відомо, що тарифи зміняться також в Одесі, Дніпрі, Харкові, Львові, Запоріжжі та більшості інших обласних центрів. Також прописані зміни в тарифах для деяких водоканалів у райцентрах (Біла Церква, Бровари, Ірпінь, Кривий Ріг, Умань та ін.).

Федерація профспілок України рішуче виступає проти зростання цін і тарифів на послуги ЖКГ у ситуації епідемії, чергового локдауну, закриття підприємств, зростання безробіття тощо. І вимагає від влади зупинити безконтрольне зростання комунальні для населення, переглянути необґрунтовані ціни і тарифи.

МІЖНАРОДНА СОЛІДАРІСТЬ

Атака на Капітолій — позор США

Агресивна попытка деяких сторонників переможеного президента США Дональда Трампа заблокувати офіційний процес в Конгресі США по підтвердженню виборів Джоєфа Байдена являється позором і оскорбленням демократії.

«Угроза і фактичне примусове насильство для нападения на демократический процесс абсолютно недопустимы. Международное профсоюзное движение категорически отвергает это и опечалено гибелью людей в результате нападения. Мы выражаем солидарность со всеми, кто защищает демократию, в частности с нашими коллегами из профсоюзов США, включая первых ответчиков, которые помогли разрядить вопиющее нападение на Конгресс США и обеспечить переход к новому правительству, — заявила Генеральный секретарь МКП Шаран Барроу. Мы с нетерпением ждем новую администрацию США, уважающую демократию и права человека, в частности права работающих женщин и мужчин дома и за рубежом. Уходящее правительство и его политическое союзники подорвали обязанность защищать людей во всем мире. Мы с нетерпением ждем возможности пройти через темный период в США, напоминающий действия диктаторов в других странах».

Ричард Трумка, президент АФТ-КПП, крупнейшей федерации профсоюзов в США, осудил насилие: «Это попытка нарушить конституционные права каждого законопослушного американца, и рабочее движение этого не потерпит. Ни сегодня. Никогда».

ХМЕЛЬНИЦЬКА АЕС: НАГОРОДИ ФІНАЛІСТАМ КОНКУРСУ

Позитивні емоції і святковий настрій

З гарним настроєм і на оптимістичній ноті завершився непростий 2020 рік, адже незважаючи на епідемію коронавірусу, складний фінансовий стан Енергокомпанії, на Хмельницькій АЕС влаштували справжнє новорічне свято дітям — фіналістам творчого регіонального конкурсу.

Нагородження учасників конкурсів рефератів та дитячої творчості «Атомна енергетика і ми» відбулось у декілька етапів із дотриманням необхідних карантинних вимог.

Кращою у конкурсі рефератів визнано роботу Ліни Пертрук із Ленківцевої ЗОШ Шепетівського району «Розвиток атомної енергетики як спосіб зменшення вуглецевого сліду виробництва електроенергії в Україні», яка отримала гран-прі. Крім того, роботу Ліни відзначено і заохочувальним призом Всеукраїнського конкурсу рефератів «Ядерна енергія і світ», де були представлені роботи призерів регіональних конкурсів відокремлених підрозділів «Енергоатом», а також міст Харкова, Львова, Києва та Київської області.

Перше місце розділили між собою Анастасія Девель із Судилківського ліцею, яка дослідила вплив радіаційного випромінювання, та учениця Нетішинського НВК Анастасія Ковалінська з роботою «Пропаганда як метод ведення інформаційної війни в галузі атомної енергетики».

Достойними другого місяця визнано роботи Ганни Зінчук з Берездівського ліцею «Дослідження системи видачі потужності енергоблоків ХАЕС, забезпечення максимальної надійності, економічності, маневреності, безпеки» та Дарини Доменюк, учениці Нетішинської ЗОШ №4, «Кліматотворний вплив на рівень води водоїми-охолоджувача ХАЕС».

Свою дослідницьку роботу щодо ефективності використання сонячного колектора для нагрівання води в шкільній їдальні представив і учень Славутського ліцею Дмитрівцев Михайл, який посів третє місце.

На XXVI конкурс дитячо-юнацької творчості «Атомна енергетика і ми» було представлено також 80 робіт юних художників. Творчі доробки у жанрах графіки, живопису, декоративно-ужиткового мистецтва та анімації надали школярі міст Нетішина, Ізяслава, Славуті і населених пунктів Славутського та Ізяславського районів Хмельницької області, міста Острог та Острозького району Рівненської області.

Гран-прі цього року удостоєна робота активної учасниці, неодноразової призерки конкурсу «Атомна енергетика і ми», нетішинки Ганни Гайдук. Переможниця працює в різних жанрах, і саме її минулорічна анімаційна робота стала візитівкою сторінки Хмельницької АЕС у мережі Facebook.

Перше місце розділили одразу три учасниці з Нетішина — Кіра Колокольчева, Євгенія Мукосії, Мар'яна Вихованець. Другого місця удостоєні роботи Артема Гандзюка з Берездова та нетішинців Дарії Березької і Олександра Шевчука. До трійки призерів також увійшли творчі роботи Євгенії Дячук, Анастасії Нагорної, Богдани Погуральської з міста атомників.

Визначено також кращі роботи в номінації: «За краще живописне рішення», «За краще графічне рішення», «За краще декоративне рішення» та за оригінальне розкриття теми.

Троє учасників від Хмельницької АЕС стали призерами другого етапу конкурсу дитячо-юнацької творчості «Енергія, що живить мрії!», організованого Дирекцією та первинною профспілковою організацією ДП НАЕК «Енергоатом». Серед них Ганна Гайдук, Кіра Колокольчева і Дарія Березька.

Вітали творчу молодь із досягненнями заступник генерального директора із персоналу ВП ХАЕС Богдан Шмигельський, директор Нетішинської художньої школи Інна Степаненко, які побажали нових творчих і креативних ідей, а також здійснення мрій.

Переможці конкурсу рефератів і дитячої творчості отримали грошові премії та подарунки від ХАЕС та Українського ядерного товариства. А позитивні емоції і святковий настрій створили яскраві новорічні локації в Палаці культури і, звичайно, Святий Миколай з торбичкою подарунків.

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ЗА ІНІЦІАТИВИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ

Добрі справи об'єднують та надихають

Майже 28 тисяч гривень було зібрано під час третього Благодійного забігу до Дня Святого Миколая. Організатором акції традиційно стала ОМ первинної профспілкової організації ВП РАЕС за підтримки адміністрації, профспілкового комітету РАЕС, ВП ГО УкрЯТ у Рівненській області.

Голова організації молоді Євгеній Бураков передав зібрані кошти на потреби Вараського центру комплексної реабілітації осіб з інвалідністю ім. З.А. Матвієнко та Вараської міської асоціації захисту прав інвалідів з дитинства «Надія».

«Ваша увага і турбота про вихованців і заклад у цілому заслуговують пошани, — зазначила дирек-

торка Центру реабілітації Наталія Федінчик. — Плануємо закупити на харчоблок конвекційну духовку. Це мрія нашого кухаря. У нас є духовки, але вони застарілі й уже не раз були в ремонті. Учасники забігу та його організатори допоможуть здійснити ще одне наше бажання. В роботі ніколи немає дрібниць, усе важливе... Відзвітуємось, як тільки наші вихованці скуштують смачну випічку з нової духової шафи».

У свою чергу голова Асоціації «Надія» Олена Петровець подякувала всім, хто брав участь у благодійному забігу. «Коли є такі небайдужі люди, то все буде добре. Кошти, зібрані для асоціації «Надія», будуть використані на дводенний відпочинок на РОК «Біле озеро» та на екскурсійну поїздку в Карпати. А також на харчування людей з особливими потребами», — сказала вона.

«Як на мене, це дуже гарний приклад і дуже гарна справа, — наголосив генеральний директор РАЕС Павло Павлишин. — У нашій Компанії, на нашому підприємстві працюють різні люди. Управляти реактором — складна інтелектуальна робота. Але якщо люди освічені, хочуть чогось досягти, вони ведуть здоровий спосіб життя, займаються спортом».

«Колектив Рівненської АЕС постійно є організатором та учасником таких масштабних благодійних акцій. А будь-яке підприємство, яке проявляє елементи благодійності, є перспективним», — підкреслив у свою чергу голова первинної профспілкової організації РАЕС Іван Мельник.

Забіг відбувався в дещо незвичному форматі. У зв'язку з карантином не було масового старту та реєстрації учасників. Зате кожен, хто долучився до заходу, зміг зробити благодійний внесок та отримав у подарунок сувенірний новорічний капелюх. Так само не було і визначеного маршруту. Учасники обирали його на власний розсуд: можна було пробігти оновленими доріжками стадіону «Ізотоп», по периметру спорткомплексу, пішохідними доріжками до станції і назад чи будь-яким іншим маршрутом. Дистанцію кожен обирав собі сам. Загалом участь у заході взяло майже 500 мешканців та гостей міста Вараша.

Підготувала Іванна КОВБ
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

СВЯТО СПОРТУ В НЕТИШІНІ

Змагалися скелелазки

Свято спорту відбулося наприкінці грудня у місті атомників — Нетішині, де свою майстерність мали нагоду продемонструвати юні скелелазки. Загалом у відкритому чемпіонаті міста взяли участь юні спортсмени нетішинських спортивних клубів «Пульсар» і «Вершина», а також скелелазки із Кам'янця-Подільського.

Розпочинаючи свято, юних спортсменів привітав генеральний директор ВП ХАЕС Андрій Козюра, який побажав успішного подолання траси скелелазам, знайти себе у житті та спорті, а батькам — усіяко підтримувати захоплення дітей.

Виступали спортсмени в чотирьох вікових категоріях у двоборстві з боулдерингу та змаганням на складність. Кращою в категорії 2007–2008 років народження стала вихованка клубу

«Пульсар» Марія Тонка. Тренує спортсменів «Пульсару» працівник навчально-тренувального центру Хмельницької АЕС Микола Ігнатеску, доньки якого Аліна та Юлія вже знані серед скелелазів регіону.

Серед спортсменів 2009–2010 років народження перемогу святкувала вихованка гірського клубу «Вершина» Вікторія Мучак. Олікується юними скелелазками працівник енергоремонтного підрозділу ВП ХАЕС Олександр

Веремійчук, в активі якого є кандидати в майстри спорту, які входять до складу збірної України. За словами тренера, юна спортсменка демонструє достойні результати і готується до Чемпіонату Європи у 2021 році.

Красуні із ЗАЕС

Напередодні Нового року організація молоді первинної профспілкової організації Запорізької АЕС підбила підсумки конкурсу «Міс ЗАЕС-2020», який у зв'язку з карантинними обмеженнями зазнав значних змін та проходив в онлайн-режимі.

У конкурсі взяли участь 12 панянок. Вікових обмежень не було, як і будь-яких інших. Головна умова — працівник ВП ЗАЕС.

Голосування відбувалося на сторінці організації молоді ППО ВП ЗАЕС у два етапи.

Ірина Семенова, яка працює в цеху господарського обслуговування Запорізької АЕС, стала переможницею та виборла титул «Міс Facebook 2020».

АТОМНІ КАДРИ

Переддипломна практика

На Запорізькій АЕС студенти Дніпрорудненського професійного ліцею проходять переддипломну навчально-виробничу практику в цеху теплових та промислових комунікацій.

У навчально-тренувальному центрі Запорізької АЕС студенти пройшли інструктаж та перевірку знань з охорони праці, техніки безпеки, пожежної та радіаційної безпеки. А в спеціалізованих лабораторіях навчально-технологічного комплексу ознайомилися з обладнанням, яке є на виробництві.

Переддипломна практика триває два місяці. Впродовж цього часу студенти вивчатимуть обладнання та інструменти, з якими їм доведеться працювати після працевлаштування на станції.

Для Запорізької АЕС Дніпрорудненський професійний ліцей готує фахівців робочих професій з енергетичних спеціальностей. За останні роки заклад підготував чимало кваліфікованих слюсарів, електрогазозварників, електромонтерів. Ліцей має хорошу матеріальну базу і постійно її вдосконалює.

ТУРНИР З БОУЛІНГУ

Перемогла команда «ШО»

У вараському клубі «Magnum» відбувся турнір з боулінгу до Дня енергетики. Участь у змаганнях взяли 10 команд.

Перше місце та головний приз, дводенний відпочинок на чотирьох у готельно-розважальному комплексі «Magnum», що на Закарпатті, виграла команда під назвою «ШО». У складі команди: Андрій Скоклюк (ЦРБ), Дмитро Киричук (СНВУ), Сергій Рибчинчук (ЦТАВ) та Сергій Дяченко.

Нагороди отримали також команди-призерки: за 2 місце — кулю для боулінгу, а за 3 місце — 50-відсоткову знижку на фотосесію від креативного фотографа.

Партнерами заходу стали первинна профспілкова організація та організація молоді ППО ВП РАЕС.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000